

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

3. podkreśla, jak ważne są pokojowe i demokratyczne wybory dla wzmocnienia i zachowania tybetańskiej tożsamości zarówno w Tybecie, jak i poza jego granicami;
4. wzywa władze nepalskie do poszanowania praw Tybetańczyków w Nepalu do wolności wypowiedzi, zgromadzeń i zrzeszania się, gwarantowanych wszystkim mieszkańcom tego kraju międzynarodowymi konwencjami praw człowieka, których Nepal jest stroną;
5. wzywa władze, aby powstrzymały się od stosowania aresztu prewencyjnego i ograniczania demonstracji i wolności wypowiedzi, czym pozbawiają społeczność tybetańską prawa do legalnego i pokojowego wypowiadania oraz zrzeszania się w ramach wszelkich działań podejmowanych przez nią w tym kraju, a także wzywa rząd Nepalu do uwzględnienia tych praw i zagwarantowania wolności religii w nowej konstytucji, która ma zostać uchwalona do 28 maja 2011 r.;
6. wzywa władze Nepalu do wypełniania ich międzynarodowych zobowiązań dotyczących praw człowieka oraz przestrzegania własnego prawa krajowego w stosunku do tybetańskiej społeczności, a także wzywa rząd, aby oparł się silnym naciskom wywieranym przez rząd Chin, by uciszyć społeczność tybetańską, stosując restrykcje, które nie tylko nie mają uzasadnienia, ale także są bezprawne w świetle prawa krajowego i międzynarodowego;
7. uważa, że kontynuowanie przez władze nepalskie pełnego wdrażania „dżentelmeńskiej umowy” w sprawie uchodźców tybetańskich ma kluczowe znaczenie dla utrzymania kontaktu Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców (UNHCR) ze społecznością tybetańską;
8. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, by w ramach delegacji w Katmandu ściśle monitorowała sytuację polityczną w Nepalu, w szczególności sposób traktowania uchodźców tybetańskich oraz przestrzeganie ich praw zagwarantowanych konstytucją i prawem międzynarodowym, a ponadto wzywa wysoką przedstawiciel UE do poruszenia w rozmowach z władzami Nepalu i Chin budzącej wątpliwości kwestii działań rządu nepalskiego, które mają na celu zablokowanie tybetańskich wyborów;
9. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, państwom członkowskim, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi Nepalu oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Zimbabwe

P7_TA(2011)0159

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie Zimbabwe

(2012/C 296 E/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie liczne rezolucje w sprawie Zimbabwe, z których ostatnia została przyjęta w dniu 21 października 2010 r. w sprawie przymusowych eksmisji w Zimbabwe ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2011/101/WPZiB ⁽²⁾ z dnia 15 lutego 2011 r., przedłużającą do dnia 20 lutego 2012 r. obowiązywanie środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe nałożonych na mocy wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB ⁽³⁾, oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1226/2008 ⁽⁴⁾ z dnia 8 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0388.

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.2011, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 50 z 20.2.2004, s. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 10.12.2008, s. 11.

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

- uwzględniając deklarację w sprawie Zimbabwe wydaną przez Wysoką Przedstawiciel Unii Europejskiej w dniu 15 lutego 2011 r.,
 - uwzględniając komunikat z Livingstone z dnia 31 marca 2011 r. wydany na szczycie Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) przez trojkę ds. polityki, obrony i współpracy na rzecz bezpieczeństwa,
 - uwzględniając ogólne porozumienie polityczne (GPA), na podstawie którego w lutym 2009 r. w Zimbabwe powstał Rząd Jedności Narodowej (GNU),
 - uwzględniając ratyfikowaną przez Zimbabwe Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w ostatnich kilku miesiącach nasiliły się przypadki zastraszania, arbitralnego aresztowania oraz zaginięć przeciwników politycznych Zanu-PF, dotyczące wielu członków MDC, kilku posłów MDC oraz czołowych przywódców MDC, takich jak minister ds. energii Elton Mangoma, wicepremier ds. wewnętrznych Theresa Makone oraz zdymisjonowany przewodniczący parlamentu Zimbabwe Lovemore Moyo,
- B. mając na uwadze, że premier Zimbabwe Morgan Tsvangirai sam potwierdził, że prezydent Robert Mugabe i partia Zanu-PF nie dotrzymali postanowień GPA z 2009 r. oraz że przemocą zastraszają członków GNU wywodzących się z MDC-T i MDC-M,
- C. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich dwóch lat GNU próbował zapewnić krajowi stabilność i nie zdołał przygotować transformacji demokratycznej w drodze wiarygodnych wyborów z uwagi na celowe przeszkody ze strony Zanu-PF; mając na uwadze znaczące pogorszenie się już i tak porażającej humanitarnej, politycznej i gospodarczej sytuacji w Zimbabwe od grudnia 2010 r.,
- D. mając na uwadze, że służby bezpieczeństwa Zimbabwe przeszukały niedawno biura kilku organizacji pozarządowych (NGO) (Human Rights NGO Forum, Crisis in Zimbabwe Coalition) oraz siedzibę MDC, zajęły dokumentację NGO oraz arbitralnie zatrzymały personel NGO i MDC w celu przeprowadzenia przesłuchań, a następnie zwolniły zatrzymanych, nie przedstawivszy im żadnych zarzutów,
- E. mając na uwadze, że Jenni Williams i Magodonga Mahlangu, dwie przywódczynie organizacji społeczeństwa obywatelskiego Women of Zimbabwe Arise (WOZA), oraz Abel Chikomo, dyrektor Zimbabwe Human Rights NGO Forum (Forum NGO na rzecz praw człowieka w Zimbabwe) oraz inni obrońcy praw człowieka borykają się z systematycznym nękaniami ze strony policji,
- F. mając na uwadze, że w dniu 19 lutego 2011 r. 46 działaczy społeczeństwa obywatelskiego zostało aresztowanych przez służby bezpieczeństwa z zarzutem zdrady za organizowanie publicznego pokazu filmu o niedawnych powstaniach w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie; mając na uwadze, że w areszcie niektórzy z tych działaczy byli bici, torturowani i izolowani,
- G. mając na uwadze, że służby bezpieczeństwa Zimbabwe ograniczyły prawo MDC to odbywania wieców politycznych, podczas gdy Zanu-PF może swobodnie organizować wiece polityczne, co bezpośrednio narusza konstytucję Zimbabwe,
- H. mając na uwadze, że Zanu-PF przeprowadza obecnie dużą kampanię krajową w celu zmuszenia obywateli Zimbabwe do podpisania petycji wzywającej do uchylecia międzynarodowych środków restrykcji obowiązujących wobec kluczowych członków kliky Mugabego; zauważa, że osoby, które odmówiły podpisania petycji, brutalnie pobito lub aresztowano,

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

- I. mając na uwadze, że unijne „środki restrykcji” są skierowane konkretnie przeciwko 163 członkom reżimu Mugabego opartego na wyzysku oraz osobom, które ten reżim utrzymywały, oraz że środki te nie wpływają na szersze rzesze społeczeństwa Zimbabwe lub na gospodarkę tego kraju,
- J. mając na uwadze, że UE, USA, Australia i Kanada nadal podzielają zastrzeżenia dotyczące praw człowieka na diamentowych polach Chiadzwa (Marange), w szczególności w odniesieniu do naruszeń praw człowieka przez członków służb bezpieczeństwa Zimbabwe, oraz że w związku z tym nie chcą przyznać diamentom z kopalni w Chiadzwa certyfikatu procesu Kimberley,
- K. mając na uwadze, że Zimbabwe pozostaje w nędzy po latach nieudolnego zarządzania gospodarką przez reżim Mugabe oraz że nadal otrzymuje szeroko zakrojoną pomoc humanitarną i inną zarówno z UE, jak i z Wielkiej Brytanii, Holandii, Niemiec, Francji i Danii, a także z USA, Australii i Norwegii, przy czym środki z tej pomocy zaspokajają najbardziej podstawowe potrzeby dużej części społeczeństwa Zimbabwe,
- L. mając na uwadze, że premier Zimbabwe wezwał UE, żeby nie przyjęła listów uwierzytelniających Margaret Muchady, wyznaczonej na ambasadora Zimbabwe w UE, gdyż jej jednostronne mianowanie przez prezydenta Mugabego narusza konstytucję Zimbabwe oraz postanowienia GPA,
 1. domaga się natychmiastowego zaprzestania wszelkich politycznych prześladowań, aresztowań i przemocy ze strony służb bezpieczeństwa oraz bojowników Zimbabwe, którzy są albo bezpośrednio kontrolowani przez Mugabego i partię Zanu-PF, albo są wobec nich lojalni; podkreśla, że osoby winne takich nadużyć i naruszeń muszą za nie odpowiedzieć;
 2. nalega na przyznanie obywatelom Zimbabwe swobody wypowiedzi i zgromadzeń, zaprzestanie wszelkich aktów zastraszania polityków i działaczy społeczeństwa obywatelskiego (zwłaszcza obrońców praw człowieka) oraz żeby każdy poseł pochodzący z wyborów, niezależnie od przekonań politycznych, oraz NGO, działacze polityczni, prasa i zwykli obywatele mogli swobodnie głosić swoje poglądy bez obawy przed surowym prześladowaniem, arbitralnym uwięzieniem lub torturami;
 3. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego zwolnienia aresztowanych arbitralnie osób, w szczególności przedstawicieli i zwolenników MDC; potępia stwarzanie jakichkolwiek warunków aresztu i zatrzymania sprzecznych z międzynarodowymi konwencjami dotyczącymi praw człowieka;
 4. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie, żeby aktywnie zaangażowały się wraz z UA i SADC, w szczególności z RPA, na rzecz zaprzestania zastraszania i przemocy w związku z przyszłymi wyborami w Zimbabwe; jest jednak zdania, że przyspieszone wybory nie rozwiązałyby zaległych kwestii dotyczących reform politycznych i gospodarczych; uważa, że wszelkie wybory muszą się opierać na międzynarodowych standardach, w tym poszanowaniu praw człowieka, swobody wypowiedzi i zrzeszania się, oraz że natychmiast musi skończyć się prześladowanie i aresztowania osób z powodu ich przekonań politycznych;
 5. z zadowoleniem przyjmuje komunikat trojki SADC z dnia 31 marca 2011 r. i wzywa SADC, żeby przejęła inicjatywę w zapewnieniu, by wszystkie partie w Zimbabwe w pełni wdrażyły zalecenia zawarte w komunikacie, tak aby przeprowadzić w kraju wolne i uczciwe wybory;
 6. wzywa wszystkie partie polityczne w Zimbabwe do osiągnięcia porozumienia w sprawie planu przeprowadzenia wolnych i monitorowanych międzynarodowo wyborów w Zimbabwe;
 7. wzywa wszystkie partie polityczne w Zimbabwe, żeby w pełni ponownie zaangażowały się w trwający proces reformy konstytucji, w celu uchwalenia przed następnymi wyborami nowej konstytucji Zimbabwe, która będzie do zaakceptowania dla obywateli tego kraju;

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

8. z zadowoleniem przyjmuje niedawne odnowienie (w lutym 2011 r.) listy UE, na której figurują osoby i podmioty powiązane z reżimem Mugabego; podkreśla, że te środki restrykcji skierowane są wyłącznie przeciwko kleptokracji w Zimbabwe i nie będą miały żadnego wpływu na ogół społeczeństwa w Zimbabwe;
 9. wzywa UE, do utrzymywania w mocy restrykcyjnych środków przeciwko osobom i podmiotom powiązanych z reżimem Mugabego, dopóki w Zimbabwe nie będzie rzeczywistych dowodów na poprawę sytuacji; wzywa Radę i Komisję oraz państwa członkowskie, żeby podjęły działania w celu wyjaśnienia tych okoliczności w Zimbabwe i na forum międzynarodowym oraz żeby były aktywniejsze w pozyskiwaniu wsparcia dla szybkiej zmiany w kierunku rzeczywistej demokracji i postępu gospodarczego w tym kraju;
 10. wzywa UE, żeby odmówiła przyjęcia jakiegokolwiek ambasadora Zimbabwe w UE, który nie został mianowany w należyтым procesie konstytucyjnym i zgodnie z GPA;
 11. nalega, żeby władze Zimbabwe przestrzegały ciężących na nich zobowiązań wynikających z procesu Kimberley, w pełni zdemilitaryzowały pola diamentowe i wprowadziły przejrzystość w odniesieniu do procesów produkcji diamentów;
 12. pochwała UE i te państwa członkowskie i inne państwa, które dalej przeznaczają fundusze na bezpośrednie wsparcie obywateli Zimbabwe; podkreśla jednocześnie, że trzeba zapewnić, by takie wsparcie nadal było przekazywane za pośrednictwem NGO bona fide, miało charakter celowościowy i było należycie rozliczane, przy unikaniu agencji rządowych;
 13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządów państw grupy G8, rządów oraz parlamentom Zimbabwe i RPA, Sekretarzowi Generalnemu Brytyjskiej Wspólnoty Narodów, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, przewodniczącym Komisji i Rady Wykonawczej Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu, Sekretarzowi Generalnemu oraz rządów państw Południowoafrykańskiej Wspólnoty na rzecz Rozwoju i jej Forum Parlamentarnemu.
-